

[Statsministeren.]

punkter, som vi er valgt til at bekæmpe. Men er vi ikke tillige alle forpligtet over for det samfund, vi har så stort et ansvar for, til at være fordomsfri, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen understreger, være fordomsfri over for de økonomiske, finansielle og valutamæssige spørgsmål, som vi er midt i, men hvis løsning i de kommende måneder vil stille hele samfundet og også os over for akutte problemer, som skal løses? Vi har alle pligt til at bidrage fordomsfrit til løsningerne, så fordomsfrit og så vidtskuende, som vi har evne til det.

Det glædede mig i denne forbindelse at høre det ærede medlem hr. Poul Møller, den ærede ordfører for det konservative parti, sige — jeg citerer:

„at gamle politiske modsætningsforhold ikke for os skal stille sig hindrende i vejen for en række vigtige spørgsmåls afgørelse.“

Jeg accepterer de forbehold, der blev taget, men forstår også, at der er vilje til samvirke, og jeg vil udtrykke det ønske, at denne vilje må blive større under begivenhedernes og vanskelighedernes vækst og ikke mindre.

Må jeg have lov til at knytte en enkelt bemærkning til det indlæg, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft fremkom med vedrørende selve åbningstalens form og indhold. Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft henviste til den nye grundlovs bestemmelser, hvoraf det jo fremgår, at den tale, statsministeren skal holde ved folketingets åbning, bl. a. skal være en beskrivelse af rigets tilstand. Jeg var taknemlig for at høre en af grundlovsfædrenes fortolkning af hensigten med disse nye formuleringer. Jeg forstod, at det var det ærede medlems opfattelse, at åbningstalen burde have en bredere form og burde indeholde flere vurderinger af tidens spørgsmål, end det tidligere har været tradition, og jeg vil gerne sige, at denne opfattelse i og for sig svarer til min egen og jeg gerne vil søge at udvikle denne tale yderligere i denne retning til næste år, hvis det skulle falde i min lod til den tid at holde åbningstalen igen.

Den gennemgående tråd i alle de ærede ordføreres indlæg var den økonomiske situation, det overforbrug, der finder sted i det danske samfund, den mangel på økonomisk

balance, der truer selve samfundets fremskridtslinje, og som også kan komme til at true vor beskæftigelse.

Den første forudsætning for et samarbejde på dette område må vel være, at man er enig om, hvilke opgaver der skal løses. Efter de indlæg, vi har hørt i denne debat, synes denne første forudsætning opfyldt. Vi er enige om, at hovedopgaven er at genoprette den økonomiske balance, således at den høje beskæftigelse kan fastholdes, og således at væksten i produktionen kan fortsættes.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen var i sin tale inde på, at vi i den sidste halve snes år har haft en langsommere økonomisk vækst end de fleste andre europæiske lande. Det er muligt, at det ærede medlem har ret. Det er vel forhold; der har årsager, som strækker sig helt tilbage til femtiårenes begyndelse, da vi levede under det handelspolitiske tryk, som Korea-krigen fremkaldte, og hvor det jo i øvrigt var det ærede medlem selv, der sammen med det konservative parti havde hovedansvaret for den økonomiske politik her i landet.

Dengang udfoldede den økonomiske vækst sig jo ikke med stormskridt, og jeg tror ikke, vi indtog nogen førerstilling i Europa ej heller dengang og havde vel i øvrigt ej heller kræfter til det, således som tingene stod. Alt dette er efter min mening ikke afgørende. Det afgørende er, at udviklingen her i landet i de senere år har været præget af fremskridt. Fra 1957 til 1961 er den samlede produktion steget med ca. 20 pct. Eksporten er samtidig sat i vejret med 30 pct., de samlede investeringer er forøget med ca. 40 pct., og det er lykkedes at nå så nær fuld beskæftigelse, som det overhovedet er muligt. Som den ærede ordfører for socialdemokratiet har fremhævet, er dette et afgørende både økonomisk og socialt fremskridt.

Der har altså været fremgang i vor økonomi. Det påtrængende problem, det, der er vort egentlige problem, er, at denne fremgangslinje nu er truet. Herom taler det sidste års udvikling i valutaen, priser, import o. s. v. sit kun alt for tydelige sprog. Baggrunden er den velkendte, at det samlede forbrug er steget stærkere end produktionen. Årsagen er den lige så vel-